

PORT PAYE
Κ.Τ.Ο. 20
Αρ.Αδ. 1

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Ανθή Βουδακάκη-Αγεριάδου
Πυλαίας 31, Κάτω Τούμπα
54454 Θεσσαλονίκη
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΓΡΑΦ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ
Κορνηνών 21
546 24 Θεσσαλονίκη

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
PORT PAYE
Ταχ. Γραφείο
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Αριθμ. Αδείας 2207

Γενική άποψη της περιφήμου πόλεως της Βιθυνίας Τρίγλιας

σελ. 2

κοινωνικά

σελ. 3

εκδηλώσεις

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

2005

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2005
ΣΤΟ ΔΗΜΟ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

σελ. 4-5

ομιλία

Το χρέος και η συμβολή του Προσφυγικού Ελληνισμού στην ανάδειξη και αναβίωση του πολιτισμού της «καθ' ημάς Ανατολής»

Δρ. Βενιαμίν Καρακωστανόγλου

«Από μικρό παιδί άκουγα εκεί στην ιδιαίτερη Πατρίδα μου το Κιάτο, για πρόσφυγες και συνοικισμούς. Δεν κρύβω ότι η ρατσιστική εποχή τότε, μας μάθαινε να βλέπουμε αυτούς τους ανθρώπους, σαν κάτι κατώτερο από μας. Εγώ μεγαλώνοντας και μαθαίνοντας κατάλαβα άλλα για τους πρόσφυγες. Σήμερα τολμάω να πω ότι αν αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν ξεριζωθεί από τις Πατρίδες τους και ριζώσει στην Ελλάδα, εμείς όλοι ίσως τρώγαμε ακόμα με τα χέρια. Μετά την εφηβεία μου γνώρισα Λόγιους, Ιερωμένους, Καλλιτέχνες και άλλους απλούς ανθρώπους, που με την αρχοντιά τους, με μάγεψαν. Ακόμα και από τις νεώτερες γενιές των προσφύγων, απόχτησα με την συναναστροφή μαζί τους καλύτερη αισθητική, μετριάζοντας και αποβάλλοντας από τα ένστικτά μου, το βάρβαρο, δόλιο και σκληρό ύφος του παλιο-Ελλαδίτη. Το αχ, του ξεριζωμού όμως το κουβαλάνε ακόμα».

Του Λάκη Τεάζη, που είχε την επιμέλεια της μουσικής ανθολογίας της Ξανθίππης Καραθανάση «Αλησμόνητες Πατρίδες»

Αναφορά του Βενιαμίν Καρακωστανόγλου στον Λάκη Τεάζη κατά την ομιλία του με θέμα «Το χρέος και η συμβολή του Προσφυγικού Ελληνισμού στην ανάδειξη και αναβίωση του πολιτισμού της καθ' ημάς Ανατολής», στις εκδηλώσεις «Χρυσοστόμια 2005» στη Ν. Τρίγλια

σελ. 6

εκδηλώσεις

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ
ΣΤΟΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Του γιατρού Στάθη Δημητρακού

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΓΥΝΑΙΚΩΝ
«ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2005»

σελ. 7

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας

ΗΡΩΪΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ
Ναπολέων Σουκατζίδης
Στάθης Δημητρακός

σελ. 8

γέλιο

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

- Ο κ. Συρόπουλος Ιωάννης και η κα Πετρούλα Κράγκαρη βάπτισαν το γιο τους Βασίλειο-Παναγιώτη
- Ο κ. Λόταρ Μπεκ και η κα Ευστρατία Ζαφειρίου βάπτισαν την κόρη τους Κωνσταντίνα-Ναυσικά
- Ο κ. Ιωάννης Βουλγαράκης και η κα Νίκη Χατζάρα, βάπτισαν την κόρη τους Σαββίνα Μαρία
- Ο κ. Νικόλαος Ελιόγλου και η κα Βασιλική Κελεγκούρη βάπτισαν την κόρη τους Ειρήνη
- Ο κ. Σταύρος Κοτζάστρατης και η κα Σουλτάνα Χαλκιά βάπτισαν την κόρη τους Σωσάνα
- Ο κ. Αθανάσιος Κοντός και η κα Αικατερίνη Μουχτάρογλου βάπτισαν το γιό τους Ανάργυρο.
- Ο κ. Ιωάννης Συρόπουλος και η κα Χριστίνα Ζουμέκα, βάπτισαν το γιό τους Σταύρο
- Ο κ. Λεωνίδας Θεοδοσιάδης και η κα Μαρία Βαρύτη βάπτισαν την κόρη τους Κλειώ

Γάμοι

- Ο κ. Κρίτων Οικονομόπουλος και η κα Αικατερίνη Τσικούτα
- Ο κ. Ιωάννης Μαστραντώνης και η κα Ανθή Αρβανίτη
- Ο κ. Βασίλειος Βογιατζής και η κα Παναγιώτα Ραχμανίδου
- Ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης και η κα Ηλιάνα Τσιρίμπαση
- Ο κ. Αγεριάδης Απόστολος και η κα Μαρία Νικόλτσι
- Ο κ. Αθανάσιος Μαστραλέξης και η κα Κυριακή Τσαματίκα
- Ο κ. Ιωάννης Γιοβανίδης και η κα Γιώτα Κοπιριτίδη.

Κηδείες

Εμμανουήλ Μπούρδας	95 ετών
Μαρία Ποριαζίδου	93 ετών
Χρήστος Λιάκος	81 ετών
Σουλτάνα Μιχαηλίδου	72 ετών
Νίκη Καμπούρη	66 ετών
Ευστράτιος Προύσαλης	83 ετών
Παναγιώτης Βαλσαμίδης	60 ετών
Βικτωρία Πετροπούλου	85 ετών
Θωμά Στυλιανού	82 ετών
Ευριπίδης Σγουρής	74 ετών
Χρήστος Τσιρακμάνης	87 ετών
Ιωάννης Παλιόκας	62 ετών
Ελένη Κουτούλη	93 ετών
Πλούμο Γερογλου	83 ετών

Συγχαρητήρια

Το
Κέντρο
Ξένων Γλωσσών
Ε. Κελγιάνογλου,
συγχαίρει τους μαθητές:

Δεμάτη Φίλιππο του Χρήστου
Γιατζιτζόγλου Κάλλ. του Αποστόλου,
Ελευθερίου Σοφία του Ευστρατίου,
κακουλη Ξένια του Θεοδώρου,
Καραγιαννακη Ευστάθιο του Ιωάννη,
Καρασάββα Σωτηρία του Κωνσταντίνου,
Μπολέτη Τάσο του Δημητρίου,
Παρασκευά Χαρούλα του Γεωργίου

Για την επιτυχία τους στις εξετάσεις Μαΐου 2005
για τα πτυχία Cambridge FCE και Michingan ECCE
με ποσοστά επιτυχίας 80% και 100% αντίστοιχα.

ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Ιδιοκτησία ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ

Κομνηνών 21, 546 24 Θεσσαλονίκη
ΤΗΛ: 2310.272.408

Υπεύθυνοι της εφημερίδας:
Δημητριάδης Νίκος
Σακελλαρίδης Βασίλης

Τα ενυπόγραφα άρθρα-σημειώσεις-αναφορές δημοσιεύονται με ευθύνη του υπογράφοντος. Το Δ.Σ. δεν συμμερίζεται απαραίτητα τις απόψεις αυτές. Ανυπόγραφα άρθρα δεν θα δημοσιεύονται.

Σχεδίαση-Εκτύπωση
electrick [2310.25.33.31]

Η γιορτή του ΚΑΠΗ

Σύμφωνα με τα καθιερωμένα, γιορτάστηκε και φέτος, την 1^η Οκτωβρίου, η ημέρα των ηλικιωμένων. Στην αίθουσα του ΚΑΠΗ Ν. Τρίγλιας, συγκεντρώθηκαν όλα τα μέλη του για να γιορτάσουν.

Μετά το χαιρετισμό των εκπροσώπων του ΚΑΠΗ, κόπηκε η τούρτα των γενεθλίων του αφού συνέπεσε η 1^η Οκτωβρίου να είναι και η ημερομηνία ίδρυσης του ΚΑΠΗ - και τραγούδησε η χορωδία. Στη συνέχεια οι γυναίκες του Συμβουλίου, προσέφεραν τα κεράσματα και τα δώρα του Δημάρχου σε όλα τα μέλη.

Το συμβούλιο του ΚΑΠΗ, ευχαριστεί τον Δήμαρχο κ. Ιωακείμ Μήτσου για τη φροντίδα και συμπαράστασή του στην τρίτη ηλικία καθώς και για τα δώρα του.

Ευχόμαστε υγεία σε όλα τα μέλη του ΚΑΠΗ και όλοι μαζί του χρόνου να γιορτάσουμε στο νέο κτίριο του ΚΑΠΗ όπου θα υπάρχουν μεγαλύτερες ανέσεις και δυνατότητες για να συνεχίσει το ΚΑΠΗ τις δραστηριότητές του.

Αναστασία Γκίκογλου

William Gardener, Καναδάς. Δωρεά 1340 € για την ανέγερση της εκκλησίας του Αγίου Χρυσσοστόμου Σμύρνης

Τσάκωνας Λυκούργος. Δωρεά 300 € για την ανέγερση της εκκλησίας του Αγίου Χρυσσοστόμου Σμύρνης και 200 € για την εφημερίδα «Τριγλιανιά Νέα».

Καραγιάννης Γεώργιος. Δωρεά 100 € για την ανέγερση της εκκλησίας του Αγίου Χρυσσοστόμου Σμύρνης.

Βαλσαμίδου Καραγιαννάκη Λούλα. Δωρεά 100 € για το μουσείο του Συλλόγου, στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη.

Γεώργιος και Τασούλα Γκίκογλου. Δωρεά 30 € αντί στεφάνου, για το μουσείο του Συλλόγου, στη μνήμη του γαμπρού τους Παναγιώτη Βαλσαμίδα.

Το πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι» του Δήμου Ν. Τρίγλιας, ευχαριστεί την **κα Μαρία Ελευθερίου** για την οικονομική της ενίσχυση 100 € στη μνήμη της μητέρας της Ειρήνης Ελευθερίου.

Δωρεές Εις μνήμην

ACCOUNTING OFFICE

ΠΕΤΣΟΓΛΟΥ Ι. ΙΩΡΔΑΝΗΣ
Λογιστής - Φοροτεχνικός
Financial Consultant
Α.Μ.Ο.Ε. 0226295

ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 37, Τ.Κ. 56727 ΝΕΑΠΟΛΗ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ.: 2310 633.292, FAX:2310 634.607, ΚΙΝ. 6934076377
e-mail: petsoglo@otenet.gr

Το Κέντρο Πολιτιστικών Θεμάτων του Δήμου μας, οργάνωσε και προσέφερε στους δημότες, ένα πλούσιο πολιτιστικό καλοκαίρι, με εκδηλώσεις τις οποίες διοργάνωσε το ίδιο ή σε συνεργασία με τους πολιτιστικούς Συλλόγους όλου του Δήμου.

Οι εκδηλώσεις ξεκίνησαν τις πρώτες ημέρες του Ιουλίου με μία συναυλία στην κεντρική πλατεία της Ν. Τρίγλιας με την τουρκάλα τραγουδίστρια DILEK KOTS η οποία συνεργάζεται με ένα πολύ ωραίο μουσικό σχήμα με έλληνες καλλιτέχνες.

Στις 20 Ιουλίου, γιορτάστηκε η πανήγυρις του Προφήτη Ηλία στα Πετράλωνα με μουσικοχορευτικές εκδηλώσεις και παραδοσιακό κουρμπάνι στο δασύλλιο των Πετράλωνων. Στις 20 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε, επίσης, μια καταπληκτική συναυλία στο αμφιθέατρο της Αγίας Παρασκευής με το μουσικό σχήμα «Δάφνη».

Στις 21 Ιουλίου η φιλαρμονική του Δήμου μας εκτέλεσε ένα υπέροχο μουσικό πρόγραμμα. Το ίδιο πρόγραμμα, το παρουσίασε αργότερα και σε επτά συναυλίες στην Κύπρο, όπου ήταν προσκεκλημένοι, με εξαιρετική επιτυχία.

Στις 22 Ιουλίου, στο αμφιθέατρο της Αγίας Παρασκευής, παρακολουθήσαμε θεατρική παράσταση από το περιφερειακό θέατρο Καρδίτσας με το έργο «Κύριε Υπουργέ, τι έγινε με το θέμα μου;».

Στις 23 Ιουλίου έγιναν τα εγκαίνια της έκθεσης γεωργικών μηχανημάτων και εργαλείων η οποία φέτος σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Το ίδιο βράδυ ήταν αφιερωμένο στα παιδιά του Δήμου μας και στις 24 Ιουλίου, παρουσιάστηκαν παραδοσιακοί χοροί από το Σύλλογο Νέων Ν. Τρίγλιας.

Στις 25 Ιουλίου, παραμονή της πανήγυρης της Αγίας Παρασκευής, μετά τον πανηγυρικό εσπερινό και την περιφορά της εικόνας της Αγίας Παρασκευής, έγινε η βράβευση των αριστούχων μαθητών από το Δήμο Ν. Τρίγλιας, η απονομή αναμνηστικών στους εκθέτες της «γιορτής του αγρότη» και ακολούθησαν παραδοσιακοί χοροί από το χορευτικό τμήμα γυναικών του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών και από το Σύλλογο Νέων.

Στις 26 Ιουλίου, ο Σύλλογος Νέων της Ν. Τρίγλιας οργάνωσε εκδήλωση με παραδοσιακούς χορούς.

Στις 29 Ιουλίου παρουσιάστηκε θεατρική παράσταση με το έργο «Οι κυρίες της Αυλής» από τη θεατρική ομάδα του Συλλόγου «Φάρος» Ν. Μουδανιών.

Στις 30 Ιουλίου, ο Σύλλογος Νέων οργάνωσε και παρουσίασε το 2^ο Παγχαλκιδικιώτικο Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορευτικών Συγκροτημάτων.

Από 1 έως 5 Αυγούστου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Ν. Πλαγίων, διοργάνωσε πολιτιστικές εκδηλώσεις στην παραλία των Νέων Πλαγίων οι οποίες περιελάμβαναν παραδοσιακά χορευτικά συγκροτήματα, παιδική βραδιά, βραδιά νέων, χορωδίες και λαϊκή βραδιά. Επίσης, στα Ν. Πλάγια, λειτούργησε έκθεση με γλυπτά της φύσης, λαϊκής τέχνης και ζωγραφικής από τις 25 Ιουλίου έως τις 20 Αυγούστου.

Στις 14 Αυγούστου, πραγματοποιήθηκε φεστιβάλ παραδοσιακών χορευτικών συγκροτημάτων από τη Βουλγαρία και την Σλοβακία στο 2ο Δημοτικό Σχολείο Ν. Τρίγλιας.

Στις 26 Αυγούστου, πραγματοποιήθηκε Πανδημοτικό Φεστιβάλ Χορευτικών Συγκροτημάτων στο οποίο συμμετείχαν όλοι οι πολιτιστικοί σύλλογοι του Δήμου μας.

Στις 19 Αυγούστου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος των Ελαιοχωρίων πραγματοποίησε τη γιορτή της ντομάτας και στις 20 Αυγούστου τη 2η Συνάντηση Ελαιοχωριτών.

Στις 22 Αυγούστου ο Σύλλογος Μικρασιατών - Θρακιωτών «Τα Μικράλωνα», πραγματοποίησαν μνημόσυνο και εσπερινό στο εξωκλήσι των Μικραλώνων και στη συνέχεια παραδοσιακό κουρμπάνι με λαϊκό γλέντι.

Από τις 19 έως 22 Αυγούστου, ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κρήνης πραγματοποίησε πολιτιστικές εκδηλώσεις οι οποίες περιελάμβαναν παραδοσιακούς χορούς, μοντέρνους χορούς και θεατρική παράσταση.

Στη Ν. Τρίγλια, 10 και 11 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκαν τα «Χρυσοστόμια 2005» τα οποία διοργανώνει κάθε χρόνο ο Σύλλογος των Απανταχού Τριγλιανών και το Παράρτημά του με ομιλητή τον κ. Καρακωστάνογλου Βενιαμίν, λέκτορα της Νομικής Σχολής ΑΠΘ, δικηγόρο και διεθνολόγο. Το πρόγραμμα της εκδήλωσης περιλάμβανε χορωδίες και χορευτικά.

Τέλος από τις 16 έως τις 18 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκε τουρνουά μπάσκετ γυναικών με την ονομασία «Χρυσοστόμια 2005» και στο οποίο συμμετείχαν, ο πρωταθλητής Παναθηναϊκός, η ομάδα της Κομοτηνής, ο Μέγας Αλέξανδρος και η ομάδα της Ν. Τρίγλιας.

Τις ομάδες, φιλοξένησε ο Αθλητικός Όμιλος Ν. Τρίγλιας με σκοπό να καθιερωθεί ο θεσμός και να γιορτάζεται κάθε χρόνο στη Ν. Τρίγλια.

εκδηλώσεις

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

2005

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2005

ΣΤΟ ΔΗΜΟ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑΣ

Πραγματοποιήθηκαν και φέτος με μεγάλη επιτυχία, τα «Χρυσοστόμια», που διοργανώνει κάθε χρόνο το Παράρτημα του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών.

Το πρωί της Κυριακής, 11ης Σεπτεμβρίου 2005, έγινε θεία λειτουργία προς τιμή του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης, αρτοκλασία, περιφορά της εικόνας του Αγίου, μνημόσυνο για όλους τους νεκρούς της μικρασιατικής καταστροφής και καταθέσεις στεφάνων στις προτομές του Αγίου Χρυσοστόμου Σμύρνης και του Σωτήρα των Τριγλιανών, Φίλιππα Καβουνίδη. Το απόγευμα, στο πολιτιστικό κέντρο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών, στην εκδήλωση που διοργάνωσε ο Σύλλογός μας σε μια κατάμεστη αίθουσα και μετά τους χαιρετισμούς από το δήμαρχο Ν. Τρίγλιας κ. Ιωακείμ Μήτσου, τον ιερέα, πατέρα Χρυσοστόμο, το Βουλευτή Χαλκι-

δικής κ. Βασίλειο Πάππα, τον εκπρόσωπο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών κ. Βασίλειο Σακελλαρίδη, πήρε το λόγο ο κ. Βενιαμίν Καρακωστάνογλου, διεθνολόγος, λέκτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με θέμα «Αναβίωση του πολιτισμού της καθήμας Ανατολής από τον προσφυγικό Ελληνισμό». Στην εκδήλωση συμμετείχαν οι χορωδίες του ΚΑΠΗ Ν. Τρίγλιας, του ΚΑΠΗ Ν. Καλλικράτειας και το γυναικείο χορευτικό του Παραρτήματος του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών.

Την εκδήλωση έκλεισε ο πρόεδρος του Παραρτήματος Ν. Τρίγλιας, κ. Νικόλαος Καλπάκης που συνεχάρη τις χορωδίες, τους χορωδιδασκάλους καθώς και το γυναικείο χορευτικό του Παραρτήματος και ευχαρίστησε όλους του παραβρισκόμενους για την παρουσία τους.

Ακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα υποδοχής του Πολιτιστικού κέντρου του Συλλόγου μας.

Ο πρόεδρος Νικόλαος Καλπάκης

Ομιλία

Το χρέος και η συμβολή του Προσφυγικού Ελληνισμού στην ανάδειξη και αναβίωση του πολιτισμού της «καθ' ημάς Ανατολής»

Η αναφορά στη Μικρά Ασία, στις μέρες μας, υποδηλώνει μια διπλή απώλεια: απώλεια των τόπων καταγωγής των προσφύγων και παράλληλα απώλεια του θεωρούμενου ως εθνικού εδάφους, πεδίου αναφοράς της Μεγάλης Ιδέας. Σε αντίθεση με τους κατοίκους των λεγόμενων «νέων χωρών» (Ηπείρου, Μακεδονίας, Δυτ. Θράκης, νησιών Αιγαίου) που εντάχθηκαν στην Ελλάδα μέσω της ενσωμάτωσης των περιοχών τους στο ελληνικό κράτος, οι πρόσφυγες δεν ήταν παρά «νέοι άνθρωποι», δηλαδή, όπως εύστοχα έχει ειπωθεί, «το κινητό υπόλοιπο του ισολογισμού του ελληνικού αλυτρωτισμού».

Πριν από 83 χρόνια, οι ελληνορθόδοξοι της Μ. Ασίας αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την πατρώα γη, έχοντας πληρώσει βαρύ φόρο αίματος. Κατατρεγμένοι, άρρωστοι, σημαδεμένοι από το χαμό των πατρίδων και των οικείων τους, οι Μικρασιάτες κατέφθασαν στην Ελλάδα. Όμως η προσφυγιά των ελληνορθόδοξων της Μικράς Ασίας δεν εγκαινιάστηκε το 1922, αλλά είχε αρχίσει το 1914 με την έκρηξη του Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου και την γενοκτονική πολιτική των Τούρκων που άρχισε τότε. Οι Μικρασιάτες πρόσφυγες ήταν όχι μόνο το αποτέλεσμα, αλλά η ίδια η ενσάρκωση αυτής της τραγωδίας, οι φορείς της, οι άκληροι «κληρονόμοι της καταστροφής». Οι εξελίξεις των ετών 1912-1924 άλλαξαν σε τέτοιο βαθμό τα δεδομένα της ελληνικής πραγματικότητας, ώστε μπορούμε να πούμε ότι η Ελλάδα «επανιδρύθηκε».

Η προσφυγική στρατιά του ενάμισι εκατομμυρίου ψυχών που αποβιβάστηκε στα ελληνικά λιμάνια τα τραγικά χρόνια 1922-25, αν και απογυμνωμένη από τις περιουσίες της, δεν ήρθε με άδεια χέρια στη νέα της εστία. Ο μικρασιατικός Ελληνισμός έφερε μαζί του μνήμες ιστορίας και πολιτισμού 35 αιώνων, γνώσεις και δεξιότητες στη γεωργία και τη βιομηχανία, ταλέντο στις τέχνες και την επιστήμη και δίψα για επιβίωση και προκοπή. Η προίκα του παρελθόντος έγινε ελπίδα για το παρόν και υποθήκη για το μέλλον. Οι πρόσφυγες μπόλιασαν ευεργετικά την κοινωνία, την οικονομία και τον πολιτισμό του ελληνικού κράτους, ζυμώθηκαν αδιάσπαστα με τις πραγματικότητες των νέων τους πατρίδων και σφράγισαν ανεξίτηλα τη μετέπειτα πορεία τους. Η σπορά ήταν καλή, η σοδειά πλούσια.

Διαβάζω τη γνώμη για τους πρόσφυγες ενός μη πρόσφυγα, αυτόχθονα Έλληνα από την παλιά Ελλάδα, του Λάκη Τεάζη, που είχε την επιμέλεια της μουσικής ανθολογίας της Ξανθίππης Καραθανάση «Αλησμόνητες Πατρίδες»:

«Από μικρό παιδί άκουγα εκεί στην ιδιαίτερη Πατρίδα μου το Κιάτο, για πρόσφυγες και συνοικισμούς. Δεν κρύβω ότι η ρατσιστική εποχή τότε, μας μάθαινε να βλέπουμε αυτούς τους ανθρώπους, σαν κάτι κατώτερο από μας. Εγώ μεγαλώνοντας και μαθαίνοντας κατάλαβα άλλα για τους πρόσφυγες. Σήμερα τολμάω να πω ότι αν αυτοί οι άνθρωποι δεν είχαν ξεριζωθεί από

τις Πατρίδες τους και ριζώσει στην Ελλάδα, εμείς όλοι ίσως τρώγαμε ακόμα με τα χέρια. Μετά την εφηβεία μου γνώρισα Λόγιους, Ιερωμένους, Καλλιτέχνες και άλλους απλούς ανθρώπους, που με την αρχοντιά τους, με μάγεψαν. Ακόμα και από τις νεώτερες γενιές των προσφύγων, απόχτησα με την συναναστροφή μαζί τους καλύτερη αισθητική, μετριάζοντας και αποβάλλοντας από τα ένστικτά μου, το βάρβαρο, δόλιο και σκληρό ύφος του παλιο-Ελλαδίτη. Το αχ του ξεριζωμού όμως το κουβαλάνε ακόμα». Σήμερα που φεύγουν από κοντά μας οι τελευταίοι από εκείνους που έζησαν τον ξεριζωμό, το ενάμισι εκατομμύριο των Μικρασιατών Ελλήνων έχει πολλαπλασιαστεί. Σχεδόν ένας Έλληνας στους τρεις έχει σήμερα μικρασιατικές ρίζες. Όμως η καταγωγή δεν αρκεί. Οι άνθρωποι φεύγουν, οι μνήμες αδυνατίζουν, η γνώση χάνεται.

Γι' αυτό το λόγο εμείς, γόννοι της πρώτης γενιάς των προσφύγων, έχουμε καθήκον ιερό να καταγράψουμε, να μελετήσουμε, να αναδείξουμε, να αναβιώσουμε τον πολιτισμό της καθ' ημάς Ανατολής. Το συνέδριο αυτό, και όσα προηγήθηκαν, αποτελούν έκφραση και υλοποίηση αυτής της ανάγκης.

Οι ελληνορθόδοξοι πληθυσμοί της Μικράς Ασίας «ενοποιήθηκαν» σ' ένα σύνολο, μετά την αναγκαστική μετακίνησή τους, κι έτσι η μικρασιατική συλλογικότητα συγκροτήθηκε στην Ελλάδα, μέσω της εμπειρίας της προσφυγιάς που, συνολικά, δεν αφορούσε μόνο τους ίδιους τους πρόσφυγες, αλλά ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

Αυτή η ενοποίηση, πάντως, δεν πρέπει να συσκοτίζει την εικόνα της ποικιλότητας που χαρακτήριζε αυτούς τους πληθυσμούς στους τόπους καταγωγής τους. Ποικιλότητα που μετέφερε και ανέδειξε η κάθε μια κατηγορία προσφύγων, στην Ελλάδα, μαζί βέβαια με τα κοινά τους στοιχεία, στη βάση της Ορθοδοξίας και της Ελληνικότητας. Έτσι, οι Πόντιοι έχουν τα δικά τους διακριτά χαρακτηριστικά, οι Καππαδόκες το ίδιο, οι Ίωνες επίσης, αλλά και οι Ανατολικοθρακιώτες, που αν και όχι μικρασιάτες, πρέπει να συναριθμούνται κι αυτοί στην τραγική προσφυγιά του ελληνισμού της «καθ' ημάς Ανατολής», όπως άλλωστε και οι κάτοικοι της Βασιλεύουσας.

Η δημόσια παρουσία και η συλλογική δράση των προσφύγων εκφράστηκε είτε μέσω του Τύπου είτε μέσω της ίδρυσης προσφυγικών οργανώσεων, πολιτιστικών συλλόγων και επιστημονικών οργανισμών. Σ' αυτό το χώρο κυρίως διαμορφώθηκε η συλλογική προσφυγική μνήμη, συνδυαζόμενη με το τραύμα της απώλειας, το παρελθόν των μικρασιατικών πατρίδων και το παρόν της ελληνικής πραγματικότητας.

Η προσφυγική μνήμη αποτύπωσε τις κοινωνικές και εθνοτοπικές διαφοροποιήσεις ανάμεσα στους πρόσφυγες και αποτέλεσε τη βάση δημιουργίας των ποικίλων εκδοχών της μικρασιατικής ταυτότητας στην Ελλάδα. Ο πρόσφυγας εξελίχθηκε σε πρόσωπο αναγνωρίσιμο στο δημόσιο λόγο,

Ομιλία του Δρ. Βενιαμίν Καρακωνστανόγλου, επικεφαλής Εναλλακτικής Έδρας Θεσσαλονίκης Συμφώνου Σταθερότητας για την Ν.Α. Ευρώπη στις εκδηλώσεις «Χρυσοστόμια 2005» στο Πολιτιστικό κέντρο του συλλόγου Απανταχού Τριγλιανών στη Ν. Τρίγλια

στην πολιτική, στην τέχνη και τις επιστήμες. Η ίδια η προσφυγική ιδιότητα και καταγωγή εκτιμήθηκε ως δηλωτική για μια πολιτιστική ταυτότητα που ξεφεύγει απ' τα όρια της ζωής του πρόσφυγα και κληροδοτείται στους απογόνους, οι οποίοι φτάνουν σήμερα να αποκαλούνται (για κάποιους λανθασμένα) ως «δεύτερη ή τρίτη προσφυγική γενιά». Το ψυχικό βάρος της προσφυγιάς και η αίσθηση της αδικίας μεταβιβάστηκαν ως πολιτισμικά χαρακτηριστικά στους απογόνους των προσφύγων, πολλοί από τους οποίους βίωσαν τις αρνητικές επιπτώσεις της ατελούς αποκατάστασης. Η Κατοχή, η εμφυλιακή βία, όπως και η μετανάστευση, έπληξαν με ιδιαίτερη ένταση τους οικισμούς που υποδέχτηκαν τους πρόσφυγες, αναπαράγοντας την αίσθηση της ξεχωριστής τους ταυτότητας. Οι ψυχικές και κοινωνικές ανάγκες των προσφύγων δημιούργησαν μια μυθική, σχεδόν, εικόνα εξιδανίκευσης για τη ζωή στη μικρασιατική πατρίδα και προκάλεσαν ένα ρήγμα στο χρόνο με σημείο καμπής την «Καταστροφή». Έτσι, απαλείφθηκαν οι θλιβερές αναμνήσεις αλλά και τα θετικά στοιχεία από τη θερμή ενίοτε υποδοχή των προσφύγων απ' τους ντόπιους. Η κυριαρχία της λαογραφίας συνδυάστηκε με τη νοσταλγική ματιά στον κόσμο των ηθών και των εθιμικών πρακτικών. Το προσφυγικό πλαίσιο αφορά το σύνολο της Μικράς Ασίας, το περιφερειακό (Πόντος, Ίωνία, Καππαδοκία, λοιπή Μικρά Ασία) και τέλος το τοπικό που αφορά στο επίπεδο των πόλεων και χωριών.

Στο επίπεδο της περιφερειακής μνήμης οι Πόντιοι φαίνεται να είναι πρωτοπόροι και να αναπτύσσουν επιτυχή δράση από τα πρώτα χρόνια της προσφυγιάς.

Ο μητροπολίτης Τραπεζούντος Χρυσανθος, το 1928, κήρυξε σταυροφορία για να μην «απωλεσθεί ο ιστορικός εθνικός πλούτος των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων της γλώσσας και όλων των λαογραφικών στοιχείων του κοινωνικού και πνευματικού εν γένει βίου» των Ποντίων από τον συγχρωτισμό με τους άλλους ντόπιους και πρόσφυγες, προτού «μελετηθεί και κριθεί προσηκόντως». Εξάλλου, ο προσφυγικός Τύπος ενθαρρύνει και τους λοιπούς Μικρασιάτες, να ακολουθήσουν το παράδειγμα των Ποντίων, κάτι που θα το κάνουν με σχετική καθυστέρηση, όπως και οι Καππαδόκες, στη δεκαετία του '30. Στο κλίμα των λαογραφικών μελετών του Μεσοπολέμου, μαζί με άλλες επιτυχημένες ή αποτυχημένες προσπάθειες, γεννήθηκε και το «Κέντρο Μικρασιατικών Σπουδών» (ΚΜΣ), η πλέον γνωστή, ογκώδης και συστηματική προσπάθεια καταγραφής στοιχείων για τον μικρασιατικό Ελληνισμό.

Η Μέλπω Μερλιέ, ιδρύτρια και κυρίαρχη φιγούρα του ΚΜΣ έγραφε το 1948: «Έπρεπε να περισώσουμε κάθε πληροφορία που μπορούσε να φωτίσει την ελληνική ζωή στην πέρα από το Αιγαίο Ελλάδα, όσο υπήρχε στη ζωή η γενιά που ορφάνεψε».

Η προσφυγική ταυτότητα συνδέθηκε με

την ανάπτυξη των προσφυγικών σωματίων είτε στη βάση της καταγωγής είτε στη βάση του τόπου νέας εγκατάστασης. Από νωρίς επίσης τα προσφυγικά σωματεία συγκροτήθηκαν σε ομοσπονδίες και ενώσεις πανελλαδικής ή περιφερειακής εμβέλειας. Κοντά σ' αυτά τα σωματεία αναπτύχθηκαν και σύλλογοι που έμοιαζαν περισσότερο με λέσχες, με σκοπό την πνευματική προαγωγή του προσφυγικού πληθυσμού και την προβολή του πολιτισμού του στην ελλαδική κοινωνία. Ιδιαίτερη άνθηση παρουσίασαν τα αθλητικά σωματεία π.χ. Πανιώνιος, Απόλλων, Ιωνικός, ΑΕΚ, ΠΑΟΚ κλπ.

Τα πρώτα σωματεία είχαν χαρακτήρα περισσότερο πραγματιστικό. Υπηρετούσαν οργανωτικές, πρακτικές ανάγκες και ανέπτυξαν μέσω των ομοσπονδιών και των συνεδρίων τους έναν διεκδικητικό λόγο για τα προβλήματα των προσφύγων. Στη διάρκεια του χρόνου, οι σύλλογοι απέκτησαν περισσότερο εθνοτοπικό χαρακτήρα, καλλιεργώντας μια νέα συλλογική μνήμη βασισμένη στα στερεότυπα της μικρασιατικής ή της ποντιακής πολιτισμικής ιδιαιτερότητας. Σημαντική ήταν η εκδοτική δραστηριότητα αλλά και οι μουσειακοί θεσμοί και μεγάλη ανάπτυξη γνώρισε η ίδρυση μικρασιατικών λαογραφικών μουσείων και συλλόγων αλλά και η ανέγερση μνημείων. Επίσης, ομαδικά μνημόσυνα οργανώνονταν όπως και σήμερα στη μνήμη μεγάλων τραγικών επετείων. Πολλοί προσφυγικοί οικισμοί απέκτησαν νέα ονόματα που αναπαρήγαγαν ονόματα μικρασιατικών οικισμών και περιοχών, συνήθως με την προσθήκη του επιθέτου «νέος». Η πρακτική της ονοματοθεσίας συνοδεύτηκε από την ανέγερση ναών που μιμήθηκαν τις παλιές εκκλησίες της Μικράς Ασίας. Σε αρκετές περιπτώσεις, οι ναοί προικίστηκαν με σκεύη, εικόνες και με ολόκληρο το τέμπλο παλαιών ναών της Μικράς Ασίας. Η μεταφορά των ιερών κειμηλίων και πολύ περισσότερο των λειψάνων αγίων, απέ-

κτησε μυθικές διαστάσεις και συνδέθηκε με αφηγήσεις θαυμάτων, όπως αυτή για το σκήνωμα του Οσίου Ιωάννου του Ρώσου.

Η επιλογή φυσικών τοπίων για τους νέους τόπους εγκατάστασης παρόμοιων με αυτών της Μ. Ασίας, η ονοματοθεσία, η μεταφορά συμβόλων και κειμηλίων, δημιούργησαν συνθήκες καλύτερης αποδοχής της νέας εγκατάστασης στους πρόσφυγες. Δημιουργήθηκε μια εικόνα μεταφύτευσης του μικρασιατικού Ελληνισμού στην Ελλάδα, όπου αυτός θα συνέχιζε την παλιά του ζωή σε νέο γεωγραφικό χώρο. Καλλιεργήθηκε η ιδέα της επιστροφής του Ελληνισμού στην Ελλαδική κοιτίδα του μετά από μακράιωνη μετοικεσία και περιπλάνηση, κάτι που δηλώνεται και στον τίτλο συλλόγων, όπως ο ποντιακός «Αργοναύτες Κομνηνοί» που συνδέει τους Πόντιους με τη μυθική αποστολή του Ιάσονα. Χαρακτηριστική είναι επίσης η επιλογή του βιβλικού όρου «Εξοδος» για μια σειρά αφηγήσεων του ΚΜΣ, που υποδηλώνει την ιδέα επιστροφής στην πατρώα γη. Σε σημαντικό βαθμό, όμως, αυτές οι ερμηνείες ήταν υποκατάστατα της μεγάλης απώλειας των «αλησμόνητων» πατρίδων. Αυτή η μεσοπολεμική ιδέα της αναδίπλωσης του Ελληνισμού στο φυσικό του χώρο, συμβίβαζε την πεποίθηση της μακράιωνης συνέχειας με τη δύσκολη καθημερινή πραγματικότητα της προσφυγιάς. Σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της συλλογικής προσφυγικής μνήμης έπαιξαν τα προγράμματα συλλογής «μαρτυριών». Πολλές ήταν οι σχετικές προσπάθειες, με πιο πρόσφατες τη μεγάλη σε όγκο συλλογή μαγνητοφωνημένων προφορικών μαρτυριών από το Ιστορικό Αρχείο Προσφυγικού Ελληνισμού στην Καλαμαριά, που ξεκίνησε το 1997. Επίσης και το αρχείο μαγνητοσκοπημένων αυτοβιογραφικών συνεντεύξεων που άρχισε να συγκροτείται το 1997 από το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού, στο πλαίσιο του προγράμματος «Μαρτυρίες Μικρασιατών Προσφύγων». Σημαντική είναι και η προσφορά ανθρώπων που με λογοτεχνικό τρόπο ανέλαβαν να αναπλάσουν δημιουργικά τις εμπειρίες των διωγμών και της προσφυγιάς. Τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα έρχονται από την πρώτη δεκαετία μετά την Καταστροφή, όταν ο Ηλίας Βενέζης και ο Στρατής Δούκας εκδίδουν δυο βιβλία-ντοκουμέντα για την εμπειρία της αιχμαλωσίας. Το 1924 ο Βενέζης «το νούμερο 31328 το βιβλίο της σκλαβιάς» και το 1925 ο Δούκας την «Ιστορία ενός αιχμαλώτου». Η λογοτεχνία, οι φωτογραφίες, το θέατρο και ο κινηματογράφος αργότερα, ανασυνθέτουν τη βασική ιστορία της μικρασιατικής καταστροφής και της προσφυγιάς. Το τραγούδι, είτε με τη μορφή του δημοτικού τραγουδιού είτε ως λαϊκό και έντεχνο, βοήθησε να διαχυθεί και σε άλλες πληθυσμιακές ομάδες, και στις επόμενες απ' την Καταστροφή γενιές, η αίσθηση της απώλειας, του θρήνου και της νοσταλγίας. Χαρακτηριστικό δείγμα η «Μικρά Ασία» του Απόστολου Καλδάρα σε στίχους Πυθαγόρα, που ηχογραφήθηκε το 1972, αποδίδει αυτή την αίσθηση. Αλλά και το ρεμπέτικο τραγούδι, που μολονότι μετεξελίχθηκε μετά την Καταστροφή, έχει τις ρίζες του στη Μικρασία και ιδιαίτερα τη μουσική παράδοση της Σμύρνης, αναδεικνύει τη μουσική αισθητική των προ-

σφύγων και με την μεγάλη του δημοτικότητα στις μέρες μας συντηρεί και Μικρασιατικές μνήμες, δείχνοντας και την ενότητα του Ελληνισμού των δύο ακτών του Αιγαίου.

Σημαντικά ιδρύματα που δημιούργησαν οι πρόσφυγες ή γόννοι τους αποτέλεσαν κέντρα καλλιέργειας και διατήρησης της προσφυγικής μνήμης: θα αναφέρω λίγα από τα πολλά που υπάρχουν: Η Παναγία Σουμελά, στην Καστανιά Ημαθίας, με την ομώνυμη θαυματουργή εικόνα της Μεγαλόχαρης, αποτελεί το κέντρο αναφοράς των απανταχού της γης Ποντίων αλλά και των άλλων, προσφύγων και μη, Ελλήνων. Η «Βασιλειάδα» με το ομώνυμο πρότυπο γηροκομείο στον Αγ.Βασίλειο της Θεσσαλονίκης, αποτελεί μια ανάλογη προσπάθεια αναβίωσης του τεράστιου κοινωνικού και φιλανθρωπικού έργου του Μεγάλου Βασιλείου, στο περιώνυμο ίδρυμα της Καισαρείας της Καππαδοκίας. Το Καππαδοκικό Κέντρο της Νέας Καρβάλης Καβάλας, που περιλαμβάνει πρότυπο συνεδριακό κέντρο (με μορφή Καππαδοκικού χωριού), Μουσείο λαογραφικό που τιμήθηκε με το δεύτερο πανευρωπαϊκό βραβείο, και βιβλιοθήκη ερευνητικό κέντρο για την Καππαδοκία, ενώ στην τοπική εκκλησία βρίσκεται και τιμάται το ιερό λείψανο του Αγίου Γρηγορίου του Νανζιανζηνού. Το πιο μεγάλονοο όμως έργο αποτελεί ίσως το Ίδρυμα Μείζονος Ελληνισμού που ίδρυσε ο πρώην Πρόεδρος του ΕΒΕΑ και Ευρωβουλευτής μας Λάζαρος Εφραϊμογλου. Το Ίδρυμα που, εκτός από ένα κτίριο γραφείων, στεγάζεται σε αναμορφωμένο πρώην εργοστασιακό χώρο, που στην ολοκλήρωσή του θα καλύπτει 60.000 τ.μ.(!), έχει μια πληθώρα δραστηριοτήτων: Η Ελληνική Μικρασιατική Εγκυκλοπαίδεια, ένα τεράστιου όγκου πρόγραμμα που εκπονείται από το Τμήμα Ιστορίας του Ιδρύματος, εξετάζει τη ζωή και τη δράση του μικρασιατικού Ελληνισμού από την Αρχαιότητα ως την Καταστροφή και την Ανταλλαγή των πληθυσμών. Το Τμήμα Γενεαλογιών του Ιδρύματος συγκεντρώνει γενεαλογικά δένδρα και αφηγήσεις ζωής προσφύγων. Καρπός της δραστηριότητάς του είναι το οπτικοακουστικό αρχείο μαρτυριών που περιλαμβάνει συνεντεύξεις προσφύγων, οι οποίοι ξετυλίγουν το κουβάρι των αναμνήσεων από τη ζωή τους στη Μικρά Ασία, από την Καταστροφή και την προσφυγιά. Ένα ντοκιμαντέρ αναδεικνύει την ανθρώπινη διάσταση του προσφυγικού δράματος. Ταυτόχρονα, η μεγαλύτερη προσφορά του Ιδρύματος στο σύνολο του Ελληνισμού είναι η εντυπωσιακή, μοναδική στην Ελλάδα, τρισδιάστατη τηλεοπτική απεικόνιση αρχαίων και βυζαντινών πόλεων και μνημείων της Μικράς Ασίας, με ακρίβεια, ιστορική πιστότητα και ευκρίνεια που καθηλώνουν! Εξάλλου, πολλά από τα στοιχεία αυτής της εισηγησης μου προέρχονται από το υλικό μιας πρόσφατης έκδοσης του Ιδρύματος αυτού («πέρα από την Καταστροφή. Μικρασιάτες Πρόσφυγες στην Ελλάδα του Μεσοπολέμου». ΙΜΕ, 2003).

Ο Προσφυγικός Ελληνισμός, όμως, έχει προσφέρει στο νεοελληνικό κράτος και πληθώρα διανοουμένων, πολιτικών, επιχειρηματιών, εθνικών ευεργετών: Ο Α. Ωνάσης (που μάλιστα και οι δυο γονείς του κατάνονται από το χωριό του παππού μου,

Συνέχεια στη σελίδα 6

την Μουταλάσκη της Καισαρείας Καππαδοκίας), ο Νομπελίτας Σεφέρης, ο Λεωνίδας Ιασωνίδης, ο Πρόδρομος Αθανασιάδης (ή Μποντοσάκης), ο Σισμάνογλου, ο Καυταντζόγλου, ο Τέλλογλου, ο Ευγενίδης, ο Δεσποτόπουλος, η Γλύκατζη-Αρβελέρ, αποτελούν ορισμένους από τους πολλούς.

Ταυτόχρονα, η αγιοτόκος Μικρά Ασία, μέσω των προσφύγων ενίσχυσε τη θρησκευτικότητα των Ελλήνων της παλιάς Ελλάδας. Παράδειγμα, ο πρόσφατα κοιμηθείς μακαριστός πατήρ Παΐσιος ο Αγιορείτης εκ Καππαδοκίας, που τόσα θαύματά του μνημονεύονται στις μέρες μας.

Στη δεκαετία του '90 ένα νέο ζήτημα αναδύθηκε στις προτεραιότητες του προσφυγικού Ελληνισμού, κυρίως από τους συλλογικούς φορείς και τους εκλεγμένους εκπροσώπους τους, ως συνεκτικό στοιχείο και ώριμη διεκδίκηση. Το ζήτημα της αναγνώρισης της γενοκτονίας του Ελληνισμού της Ανατολής, από τους Τούρκους - Νεότουρκους και Κεμαλικούς. Η κοινωνική και οικονομική εξέλιξη και ανάπτυξη των προσφύγων στην Ελλάδα και η σταδιακή συνειδητοποίηση του μεγέθους πολιτισμού που είχε αναπτυχθεί στην Μικρά Ασία και της αντίστοιχης καταστροφής τους, και ταυτόχρονα η μεγάλη σημασία που απέκτησαν στις μέρες μας τα ανθρώπινα δικαιώματα και το διεθνές ποινικό δίκαιο (με τη γενοκτονία να αποτελεί το σοβαρότερο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας), ήταν οι αιτίες για την ανάπτυξη αυτού του ζητήματος. Το ολοκαύτωμα των Εβραίων και η γενοκτονία κατά των Αρμενίων, και η διεθνής καταδίκη που προκάλεσαν, οδήγησαν πρώτα τους Ποντίους και στη συνέχεια τους υπόλοιπους Έλληνες της Ανατολής (Μικρασιάτες, Ανατολικοθρακιώτες) να επιζητήσουν την αναγνώριση, με ηθικές και πολιτικές συνέπειες μόνο, τόσο από την Τουρκία όσο και από τη διεθνή κοινότητα και τους διεθνείς οργανισμούς, του ιστορικού γεγονότος και ανάληψη της ευθύνης για την τραγική μοίρα των Ελλήνων της Ανατολής.

Η συνειδητοποίηση ότι επρόκειτο για σχεδιασμένη επιχείρηση εξόντωσης και εκδίωξης (δηλ. εθνικής εκκαθάρισης) των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και της Ανατ. Θράκης, ήρθε, αργά βέβαια, με την ένταξη των ιστορικών γεγονότων στη νομοτυπική μορφή του ειδικού εγκλήματος που περιγράφει και πατάσσει η διεθνής σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών του 1948 για το ομώνυμο διεθνές έγκλημα. Έτσι, η γενοκτονία που άρχισε ήδη το 1914, έρχεται να αποτελέσει το νομικό και ιστορικό πλαίσιο και για τη Μικρασιατική καταστροφή του 1922 και την Προσφυγιά, που μολονότι εύσημα ονομάστηκε «ανταλλαγή πληθυσμών», αποτέλεσε στην ουσία μια βίαιη εθνική

εκκαθάριση.

Στόχο ιερό όλων μας, προσφύγων και αυτοχθόνων Ελλήνων, πρέπει να αποτελέσει η μαζική διεκδίκηση αναγνώρισης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Ανατολής, ως ενιαίου εγκλήματος που διεπράχθη κατά του Ελληνισμού.

Η Βουλή των Ελλήνων έκανε την αρχή ανακηρύσσοντας την 19η Μαΐου και την 14η Σεπτεμβρίου ως ημέρες μνήμης. Η Ελληνική Κυβέρνηση, που ολιγώρησε ως τώρα, πρέπει να θέσει το θέμα στο διπλωματικό επίπεδο και τους διεθνείς οργανισμούς. Η Ευρωπαϊκή Ένωση στην οποία επιδιώκει να μπει η Τουρκία, αποτελεί το κατάλληλο forum για να υποχρεωθεί η Τουρκία να εκπληρώσει αυτή την ελάχιστη ιστορική και ηθική της υποχρέωση. Μόνον τότε θα πρέπει να αντιμετωπιστεί η παροχή της συναίνεσης της χώρας μας για μια ενδεχόμενη Τουρκική ένταξη.

Ταυτόχρονα ο Μικρασιατικός Ελληνισμός πρέπει να αξιοποιήσει όλους τους ευρωπαϊκούς μηχανισμούς και διαδικασίες για την ανάδειξη της πολιτιστικής κληρονομιάς του Ελληνισμού της Ανατολής, που σήμερα ιδιοποιείται και παραποιεί η Τουρκία. Η συντήρηση και διάσωση των μνημείων μας, η στήριξη των ομογενών μας στην Κωνσταντινούπολη, την Ήμβρο και την Τένεδο (που θα πρέπει να ξαναπάρουν το αυτόνομο καθεστώς τους) και ο σεβασμός της Τουρκίας προς τον υπέρτατο θεσμό της Ορθοδοξίας, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, πρέπει να αποτελούν πρώτιστες προτεραιότητες όλων των Ελλήνων και του Ελληνικού κράτους. Στις μέρες μας προβάλλει και μια ακόμη προτεραιότητα: η διατήρηση της ελληνικότητας και της ζωντανίας του Αιγαίου και των νησιών του, ως έσχατης και ανυποχώρητης γραμμής του Ελληνισμού. Η Τουρκία εδώ και 30 χρόνια επιδιώκει τη συγκυριαρχία της και τη διχοτόμηση του Αιγαίου, κατά τα πρότυπα της πολιτικής της στην Κύπρο. Το Αιγαίο όμως ήταν και θα παραμείνει για όλο τον Ελληνισμό «ρίζα και διάρκεια». Ιδιαίτερα όμως για μας, τους γόνους των προσφύγων, είναι η γέφυρα προς τη Μικρά Ασία και τις αλησμόνητες πατρίδες μας. Γι αυτό, η ελληνικότητα του Αρχιπελάγους μας είναι όρος επιβίωσης και αδιαπραγμάτευτη περιοχή του Ελληνισμού.

Τελιώνω, καλώντας όλους μας, τους ζώντες και τους απογόνους των προσφύγων, να μελετήσουμε και να μεταδώσουμε στις επερχόμενες γενιές τον πολιτισμό και την ιστορία της Μικράς Ασίας και να μπολιάσουμε μ' αυτά το νεοελληνικό γένεσθαι. Όχι σαν μια τρανή πατρίδα που χάθηκε, αλλά σαν μια αλησμόνητη πατρίδα που ζει στις καρδιές, το νου και τη ζωή μας και που ο Θεός γνωρίζει αν και με ποιο τρόπο θα την προσεγγίσουμε ξανά στο μέλλον.

ΤΟΥΡΝΟΥΑ ΜΠΑΣΚΕΤ ΓΥΝΑΙΚΩΝ «ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΑ 2005»

Από τις 16 έως τις 18 Σεπτεμβρίου 2005, πραγματοποιήθηκε στη Ν. Τρίγλια, τουρνουά μπάσκετ γυναικών με την ονομασία «Χρυσοστόμια 2005».

Συμμετείχαν, ο πρωταθλητής Παναθηναϊκός, η ομάδα της Κομοτηνής, ο Μέγας Αλέξανδρος και η ομάδα της Ν. Τρίγλιας.

Την πρώτη θέση κατέλαβε ο Παναθηναϊκός με τρεις νίκες, τη δεύτερη η Ν. Τρίγλια με δύο νίκες. Τρίτος ήρθε ο Μέγας Αλέξανδρος και τέταρτη η Κομοτηνή. Τα αναλυτικά αποτελέσματα είναι:

Τρίγλια - Κομοτηνή 67-62

Παναθηναϊκός - Μέγας Αλέξανδρος 58-48

Κομοτηνή - Μέγας Αλέξανδρος 57-72

Τρίγλια - Παναθηναϊκός 71-75

Τις ομάδες, φιλοξένησε ο Αθλητικός Όμιλος Ν. Τρίγλιας με σκοπό να καθιερωθεί ο θεσμός και να γιορτάζεται κάθε χρόνο στη Ν. Τρίγλια.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΕΣ ΣΤΟΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Του γιατρού Στάθη Δημητρακού

Στην Τρίγλια και σε όλες τις Ελληνικές Κοινότητες της Μ. Ασίας το εθνικό αίσθημα ήταν πολύ υψηλό. Τους Έλληνες Μικρασιάτες τους κρατούσαν ενωμένους πολλοί παράγοντες. Οι Εθνικές λαϊκές εκδηλώσεις είχαν ως επίκεντρο τις Εκκλησίες και τα Σχολεία. Οι Μικρασιάτες τιμούσαν ιδιαίτερα την μνήμη των Τριών Ιεραρχών (30 Ιανουαρίου), σοφών θεμελιωτών της Ελληνοχριστιανικής Παιδείας.

Η γιορτή των Τριών Ιεραρχών ήταν πλούσια σε πρόγραμμα και εθνικό παλμό. Το πρόγραμμα της γιορτής περιλάμβανε Εκκλησιασμό με μνημόσυνο και γιορτή στο Σχολείο με ομιλία, διάλογους, απαγγελίες και τραγούδια.

Σ' ένα ποίημα για τους τρεις Ιεράρχες, που έλεγαν και στην Τρίγλια, γίνεται λόγος για τους εφόρους που φρόντιζαν την λειτουργία των Σχολείων, τους δασκάλους και τους γονείς.

Εις τους Τρεις Ιεράρχας

Επανήλθε η ημέρα
και η μνήμη των Τριών
τρισένδοξων διδασκάλων
και σοφών Ιεραρχών.

Τούτους υμνήσωμεν
και δοξολογήσωμεν.
Ικεύσατε πάντες μ' αυτών
οι ορθόδοξοι των Χριστιανών.

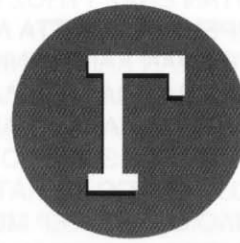
Βασιλείου του Μεγάλου,
Γρηγορίου του Σεπτού,
Ιωάννου Χρυσοστόμου
και άπαντα τους θαυμαστούς.

Δίδε χάρη και Σοφία
εις ανθρώπους ευγενείς,
Ιεράρχες τε κι εφόρους
διδασκάλους και γονείς.

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας

γαβριάς (ο) - ζωηρό, έξυπνο
αλπτόπαιδο
γάδαρος (ο) - γάιδαρος
γαδούρι (το) - γάιδαρος
γασπής (ο) - γασωτής
γαίμα (το) - αίμα
γαλέτσι (το) - τσόκαρο
γαλέτσι (z)α (η) - τσόκαρο, ξύλινο
πέδιλο / σέρνω τις γαλέτσες μου
γαμοστόλι (το) - προίκα
γάνα (η) - πράσινη σκουριά στα
αγάνωτα σκεύη/ (μτφ) ρεζίλεμα
γανιάζω - σκουριάζω, (μτφ)
αγωνιώ
γαρ(γ)ιάζω - λερώνω
γαράτο (το) - παστό ψάρι
γαρπερός - κομψός
γάρος (ο) - άλμη, σαλαμούρα
γδάρτης (ο) - αυτός που γδέρνει
σφαγμένα ζώα / Μάρτης γδάρτης
και κακός παλουκοκάφτης
γειανίσκω - θεραπεύομαι / αυτή η
πληγή δε γειανίσκει εύκολα
γεμενετζής (ο) - υποδηματοποιός
ελαφρών υποδημάτων
γεμενιά (τα) - ελαφριά παπούτσια/
φορούσαν γεμενιά και δεν
ακουγότανε
γέμι (το) - η τροφή του αλόγου
κριθάρη ή βρώμη
γεντέκι (το) - χοντρό σχοινί με το

οποίο τραβούν τα πλοία, συρόμενο
άλογο / σύρε το γεντέκι ογλήγορα!
γεράς - πληγή
γ(ε)προκομώ - περιβάλω γέρο
γιά - γιά - ή - ή / για σταπίδες γιά
καρύδια γιά da σπάσω τα σανίδια
για - βέβαια / έτσι καν' το για !
γιαβάς - γιαβάς - αργά - αργά
γιαβάσιος (ο) - ελαφρός
γαβάσιος - αδύνατος
γιαβουκλού (η) - ερωμένη
γιαβρί (το) - το μικρό
γιαγκίνι (το) - πυρκαγιά
γιαγλίδιος (ο) - λιπαρός
γιαγμά - λεηλασία
γιαίνω (έγιανα) - γίνομαι καλά,
θεραπεύομαι
γιαλαμπούκης (ο) - άσπρος,
ξανθός, ωραίος
γιάνταλο (το) - ο γέρος ή η γριά
που μόλις μπορούν να κινηθούν,
το σαράβαλο, κάθε τι που
εμποδίζει μια χρήσιμη κίνηση
γιάντες (το) - παιχνίδι μνήμης,
είδος στοιχήματος
γιαπί (το) - μισοκατασκευασμένο
σπίτι
γιαπιτζής (ο) - οικοδόμος, κτίστης
γιαπράκι (το) - φύλλο
γιαπράκια (τα) - ντολμάδες
γιαραμπής (ο) - θεός

γιαράς (ο) - πληγή, τραύμα
γιασμακι (το) - σκέπασμα του
προσώπου που άφηνε μόνο τα
μάτια ακάλυπτα
γιατάκι (το) - στρώμα, κοίτη,
κρεβάτι
γιατζιτζής (ο) - γραφιάς,
γραμματέας
γιακουντής (ο) - εβραίος
γιεμενί (το) - είδος παπουτσιού
με μαλακό δέρμα
γιεντέκι (το) - καπίστρι
γινάτι (το) - πείσμα
γιόκας (ο) - καϊδευτική έκφραση
για το γιο
γιολτζήδες (οι) - αγωγιάτες
γιομάτος - γεμάτος
γιομίζω - γεμίζω / γιόμω το
βαρέλι νερό
γιούκος (ο) - στοίβα στρωμάτων
γιούργια - (επιφώνημα) εμπρός !
γιουροίκια (τα) - ορδές βαρβάρων
γιουρούκης (ο) - απολίτιστος,
απροσάρμοστος
γιουρούσι (το) - επίθεση, έφοδος
κατά την ώρα της μάχης

Λαογραφία

Το γλωσσάρι της Τρίγλιας Βιθυνίας είναι έργο του
γιατρού κ. Στάθη Δημητρακού, της γλωσσολόγου
κας Ηρώς Πιστικού-Παπαγεωργίου και του
φιλόλογου κ. Ηρακλή Ψάλτη. Η καταγραφή αυτή έγινε
για να θυμηθούν οι παλιοί και να ανακαλύψουν οι
νεότεροι το τοπικό ιδίωμα της χαμένης πατρίδας.

γιοφκάς (ο) - είδος σπιτικού
ζυμαρικού, κυλοπίτες
γκανγκά (ο) - είδος βρυσιάς, τρελός,
ανόητος
γκαστρωμένη (η) - έγκυος
γκεβεζελέκια - ευχάριστα
γκεβεζές (ο) - επιπόλαιος με ανούσιες
αστειότητες
γκέλα (η) - αποτυχημένη ζαριά στο
τάβλι, αποτυχία κάθε είδους
γκέμι (το) - χαλινάρι
γκερεμέ - με τάξη
γκεσέμι (το) - κριάρι, (μτφ)
μπροστάρης
γκιαούρ (ο) - άπιστος, υβριστική
επωνυμία χριστιανών
γκιόσα (η) - γερασμένη κατσίκια ή
προβατίνα, (μτφ) άσκημη γυναίκα,
γρηλέα γυναίκα με αμαρτωλό
παρελθόν
γκιότσι (το) - μετακόμιση
γκιουζέλ λα - όμορφος η
γκιουζελής (ο) - όμορφος
γκισές (ο) - το ταμείο

Συνέχεια στη σελίδα 8 ▶▶▶▶

Ναπολέων Σουκατζίδης (1909-1944)

Γεννήθηκε στην Τρίγλια της Μικράς Ασίας.
Ο πατέρας του, Φώτης Σουκατζίδης κατα-
γόταν από χωριό κοντινό στην Τρίγλια.
Μητέρα του ήταν η τριγλιανή Μαρία Ραφα-
λίδη.

Μετά το ξεριζώμα του 1922 η οικογένεια του
Φώτη Σουκατζίδη βρέθηκε στην Κρήτη και
εγκαταστάθηκε στο Αρκαλοχώρι Ηρακλείου.

Ο Ναπολέων Σουκατζίδης σπούδασε στην
Ανωτάτη Εμπορική. Εργάστηκε ως λογιστής
στην κονσερβοποιεία «Μίνως» και ανέπτυξε
έντονη συνδικαλιστική δράση στο χώρο των
εμποροπαλλήλων.

Για τη συνδικαλιστική του δράση συνελήφθη
από τη δικτατορία του Μεταξά, εξορίστηκε και
ύστερα κλείστηκε στις φυλακές Ακροναυ-
πλίας.

Με την κήρυξη του πολέμου της φασιστικής
Ιταλίας εναντίον της χώρας μας, οι φυλακι-
σμένοι αγωνιστές, σύσσωμοι οι Ακροναυ-
πλιώτες, έστειλαν επιστολή με ημερομηνία 29
Οκτωβρίου 1940 και ζήτησαν όχι να απολυθούν
αλλά να πάνε να πολεμήσουν εθελοντές στο
Αλβανικό μέτωπο.

Τους το αρνήθηκαν.

Τον Απρίλιο του 1941 κατέρρευσε το μέτωπο,
οι γερμανοί μπήκαν στην Ελλάδα, η κυβέρνη-
ση και ο βασιλιάς εγκαταλείπουν τη χώρα. Οι
Ακροναυπλιώτες καθώς και οι άλλοι εξόριστοι
παραδίδονται δεμένοι, στους γερμανούς κα-
τακτητές «από τις αρχές» με πρωτόκολλο
«παραδόσης παραλαβής». Οι Ακροναυπλιώ-
τες οδηγούνται στο στρατόπεδο του Χαϊδαρίου
καθώς και ο άλλα στρατόπεδα.

Στο στρατόπεδο του Χαϊδαρίου, μεταφέρθη-
κε και ο Ν. Σουκατζίδης. Επειδή γνώριζε καλά
τα γερμανικά, έγινε ο διερμηνέας του στρατο-
πέδου και προσέφερε πολλά στους συγκρα-
τούμενούς του.

Την 1η Μαΐου 1944 η γερμανική διοίκηση
διέταξε την εκτέλεση διακοσίων κρατουμέ-
νων (από τους κρατούμενους του Χαϊδαρίου)
ως αντίποινα γιατί οι αντάρτες του ΕΛΑΣ
σκότωσαν γερμανό στρατηγό στην Καλαμάτα.
Ο Ναπολέων Σουκατζίδης σαν διερμηνέας

κλήθηκε να φωνάζει τα ονόματα των
συγκρατουμένων του που θα έστελναν στο
εκτελεστικό απόσπασμα. Από «απών» που
ήταν στον κατάλογο δίπλα στο δικό του
όνομα (αριθμός 71), ο Σουκατζίδης φώνα-
ξε το όνομά του, είπε «Παρών» και έδωσε
τον κατάλογο στον γερμανό διοικητή
δήμιο που στεκόταν δίπλα του. Εκείνος του
είπε να συνεχίσει και στη θέση του θα
εκτελέσουν άλλον οποιονδήποτε κρατού-
μενο.

Ο Ναπολέων αρνείται. Απαντά παλικά-
ρίσια. «Θα δεχθώ την εξαίρεση μόνον ό-
ταν στη θέση μου δεν βάλεις άλλον, μόνο
όταν δεν συμπληρώσεις τον αριθμό και
πάνε 199». Ο γερμανός απάντησε ότι ο
αριθμός πρέπει να συμπληρωθεί.

«Δεν δέχομαι στη θέση μου να εκτελε-
σθεί άλλος. Η ζωή των συντρόφων μου εί-
ναι πολύτιμη όσο και η δική μου» είπε ο
Ναπολέων Σουκατζίδης και πήρε αμέσως
τη θέση του δίπλα στους μελλοθάνατους
συντρόφους του.

Τη νύχτα πριν εκτελεσθούν ο Ναπολέων
έγραψε στον πατέρα του σύντομο γράμμα:

Φώτιον Σουκατζίδην
Αρκαλοχώρι,
Ηρακλείου Κρήτης
Πατερούλη,
Πάω για εκτέλεση. Να 'σαι περήφανος για
το μονάκριβο γιό σου. Ν' αγαπάς, να λα-
τρεύεις τη κορούλα σου (εννοεί την αρρα-
βωνιαστικά του) και την αδελφούλα της.
Και οι δύο μεγάλοι άνθρωποι.
Γεια σου πατερούλη,
Ναπολέων
1.5.1944

Το πρωί της άλλης ημέρας, την Πρωτο-
μαγιά του 1944 οδηγήθηκαν στο θυσιαστή-
ριο της λευτεριάς (όπως έχει ονομάσει ο
λαός το Σκοπευτήριο της Καισαριανής

τόπο εκτελέσεων).

Οι διακόσιοι τραγουδούν το Εθνικό ύμνο. Ο
λαός της Καισαριανής ξυπνάει από τα τραγού-
δια και τις ομοβροντίες. Ο λαός της Καισαρια-
νής είναι ανάστατος. Οι νεκροί μετά τις
χαριστικές βολές οδηγούνται στο νεκροταφείο
της Κοκκινιάς (Νίκαια).

Στον τόπο του μαρτυρίου, στο Σκοπευτήριο
της Καισαριανής, όπου τιμώνται οι αγωνιστές
της Αντίστασης, πάντοτε μνημονεύεται το
όνομα του τριγλιανού ήρωα, Ναπολέοντα
Σουκατζίδη. Στο Δήμο Ραφήνας, προς τιμή του
Ναπολέοντα Σουκατζίδη υπάρχει οδός που
φέρει το όνομά του.

Στάθης Δημητρακός

ΟΙ ΤΡΕΛΟΙ

Πάει ένας οπαδός του Παναθηναϊκού σε ένα Video Club. Λέει στην κοπέλα:
 - Συγγνώμη, υπάρχει η κασέτα "Παναθηναϊκός Πρωταθλητής";
 Και η κοπέλα απαντά:
 - Κοιτάξτε εκεί αριστερά, στην Επιστημονική Φαντασία.

ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΤΥΠΟΣ ΠΟΥ ΤΡΑΥΛΙΖΕ ΚΑΙ ΠΗΓΕ ΝΑ ΒΡΕΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΑ ΛΙΜΑΝΙΑ. ΠΗΓΑΙΝΕΙ ΛΟΙΠΟΝ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΕΕΙ "Γ...Γ...ΓΕΙΑ ΣΑΣ ΘΑ...ΘΑ...ΗΘΕΛΑ ΜΙΑ Δ...Δ...ΔΟΥ...ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΑΡΑ.....ΠΑΡΑ.....ΠΑΡΑΚΑΛΩ" ΚΑΙ Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΤΟΝ ΛΥΠΗΘΗΚΕ ΤΟΥ ΛΕΕΙ "ΟΚ , ΘΑ ΣΕ ΠΑΡΩ ΝΑ ΚΟΙΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΑΡΤΙ ΑΝ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΝΕΝΑ ΠΛΟΙΟ, ΕΝΤΑΞΕΙ" ΜΕΣ 'ΤΗΝ ΤΡΕΛΗ ΧΑΡΑ Ο ΤΥΠΟΣ ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΕΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΣΤΟΝ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΠΙΑΣΕΙ ΔΟΥΛΕΙΑ. ΚΑΘΩΣ ΣΑΛΠΑΡΑΝΕ Ο ΤΥΠΟΣ ΒΛΕΠΕΙ ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ ΚΑΙ ΛΕΕΙ "Π...Π.....ΠΠΠ.....ΠΠΠΠ....." ΔΕΝ ΠΡΟΛΑΒΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΚΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΡΕΛΟΣ Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΤΟΥ ΛΕΕΙ ΑΠΟΛΥΕΣΑΙ ΚΑΙ Ο ΤΡΑΥΛΟΣ ΛΕΕΙ "ΣΣ..ΣΕ ΠΑΡΑ...ΠΑΡΑ...ΚΑΛΩ ΚΑ...ΚΑ...ΚΑΠΕΤΑ...ΚΑΠΕΤΑΝΙΕ Δ..Δ..Δ..ΔΩΣΕ ΜΟΥ ΑΛΛΗ ΜΜ...Μ...ΜΙΑ ΕΥ...ΕΥΚΑΙ...ΕΥΚΑΙΡΙΑ" ΚΑΙ Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΞΑΝΑΔΩΣΕΙ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΑΦΟΥ Ο ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΗΤΑΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΜΕΝΟΙ ΑΚΟΥΝΕ ΤΟΥ ΤΥΠΟ ΝΑ ΛΕΕΙ "Κ.....Κ.....ΚΚ.....ΚΚΚΚΚΚ....." ΠΡΙΝ ΠΡΟΛΑΒΕΙ ΝΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΠΗΔΑΝΕ ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ ΚΑΙ Ο ΤΡΑΥΛΟΣ ΤΕΛΕΙΩΝΕΙ ΛΕΓΟΝΤΑΣ "ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ" !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ενας αστυνομικός έχει σταματήσει έναν οδηγό για υπερβολική ταχύτητα.
 -Μπορώ να δω το δίπλωμά σας;
 -Α, δεν έχω, μου αφαιρέθηκε λόγω point system.
 -Μπορώ να δω την άδεια για το όχημα;
 -Μα δεν είναι δικό μου το αυτοκίνητο, το έκλεψα.
-ΤΟ ΚΛΕΨΑΤΕ;
 -Σωστά, για να σκεφτώ, νομίζω ότι είδα πριν την άδεια στο ντουλαπάκι όταν έβαλα μέσα εκεί το πιστόλι μου.
 -Υπάρχει πιστόλι στο αμάξι;
 Ναι κύριο, οκί το όβαλα, όταν πυροβόλησα και σκότωσα την γυναίκα που οδηγούσε το αυτοκίνητο και μετά έβαλα το πτώμα πίσω στο πορτ-μπαγκάζ.
 -Υπάρχει **ΠΤΩΜΑ** στο αυτοκίνητο;;;
 -Σωστά, κύριε.
 Μετά από όλα αυτά ο αστυνομικός καλεί τον αρχηγό. Και σύντομα το αυτοκίνητο περικυκλώνεται από αστυνομικά. Ο αρχηγός πλησιάζει τον οδηγό για να χειριστεί την κατάσταση.
 -Κύριε μπορώ να δω το δίπλωμά σας;
 -Φυσικά, ορίστε, νάτο.
 -Μάλιστα είναι ΟΚ, και σε ποιόν ανήκει το αυτοκίνητο;
 -Δικό μου είναι, να και η άδεια.
 -Θα μπορούσατε να ανοίξετε το ντουλαπάκι, υπάρχει εκεί όπλο;
 -Βεβαίως, κοιτάξτε, δεν υπάρχει τίποτα.
 -Σας πειράζει να ανοίξετε και το πορτ-μπαγκάζ; Μου είπαν ότι έχετε βάλει ένα πτώμα εκεί.
 -Δεν υπάρχει πρόβλημα, κοιτάξτε.
 -Άδειο κι αυτό!!! Μα δεν καταλαβαίνω, ο αστυνομικός που σας σταμάτησε μας είπε ότι του είπατε ότι δεν είχατε δίπλωμα, ότι κλέψατε το αμάξι, ότι υπήρχε όπλο στο ντουλαπάκι, και ότι υπήρχε ένα πτώμα.
 -Α καλά! στοιχηματίζω ότι θα σας είπε ότι έτρεχα ΚΑΙ με υπερβολική ταχύτητα!!!!!!!!!!!!

Αιτηση εγγραφης

Προς το διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου των Απανταχού Τριγλιανών

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ :

ΟΝΟΜΑ ΠΑΤΡΟΣ/ΣΥΖΥΓΟΥ :

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ :

ΠΟΛΗ :.....Τ.Κ. :.....ΧΩΡΑ :

ΤΗΛΕΦΩΝΑ :.....

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ/ΙΔΙΟΤΗΤΑ :

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΙΤΗΣΗΣ :ΥΠΟΓΡΑΦΗ :

.....

.....

Συμπληρώστε και στείλτε την αίτηση εγγραφής μέλους Μπορείτε να στείλετε την ετήσια συνδρομή σας (10 €) με ταχυδρομική επιταγή στη Διεύθυνση : ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ, Κομνηνών 21, 546 24 Θεσσαλονίκη ή με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος στον αριθμό λογαριασμού 223/480177-69 με όνομα δικαιούχου: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΡΙΓΛΙΑΝΩΝ.

Συνέχεια από τη σελίδα 7

γκλάβα (n) - ειρωνική ονομασία του κεφαλιού / γκλάβα έχει, μυαλό ε έχει
 γκλαβανή (n) -μέρος του σπιτιού κοντά στον φεγγίτη
 γλεντζές (o) - φίλος των διασκέδασεων, εύθυμος
 γλήγορος - γρήγορος
 γλιτωμός (o) - λύτρωση, διαφυγή
 γλυκάδι (το) - γλύκισμα, κατ' ευφημισμό το ξύδι,
 γλυκάδια (τα) - αδένες σφαγίων
 γνέψιμο (το) - νεύμα
 γνώμη (n) - θέληση
 γομάρι (το) - γαϊδούρι
 γόμος (o) - γέμιση εδέσματος
 γούλα (n) - οισοφάγος, (μτφ) λαιμαργία
 γουλιάρης - λαιμαργός / πολύ γουλιάρης άνθρωπος
 γούπατο (το) - περιοχή που βρίσκεται χαμηλότερα από τα γύρω μέρη
 γούρνα (n) - φυσικός ή τεχνικός λάκκος όπου μαζεύεται νερό
 γούρνες (οι) - λουτήρες
 γουστάρω - μου αρέσει
 γούστο (το) - αστείο / έχει γούστο α βρέξει
 γουστόζικος - αστείος / πολύ γουστόζικος άνθρωπος
 γρατσούνα (n) - νεροκολοκύθα
 γρίνα (n) - γκρίνια
 γρουμπούλι (το) - μικρό εξόγκωμα κάτω από την επιδερμίδα του δέρματος
 γρυ - δήλωση άγνοιας / ε κατάλαβε γρυ !
 γυναικίσιος (o) - γυναικίος
 γωνιά (n) - τζάκι / δα βάψω ντη γωνιά, μουτζουρώθηκε

Γήγα, πουλές,
 προχθές ένα ταξίδι.
 Όχι κοντά,
 μακριά χιλιόμετρα μακριά.

Είδα τοπία όμορφα,
 ωκεανούς, ποτάμια,
 χιλιάδες χρώματα,
 όλα στό άπειρο Ξαπλωμένα.

Και εκεί που μύριζα
 άπληστα τον δυνατό αέρα
 είδα και σένα να περνάς.

Γήγα, πουλές,
 προχθές ένα ταξίδι.
 Όχι κοντά, μακριά.
 Χιλιόμετρα εντός μου!

Γέμισα την μυχούλα μου
 με την μορφή σου
 και το μυαλό μου
 με τον ήχο της φωνής σου.
 Έκλεισα ερμητικά την πόρτα στις αναμνήσεις μου
 και πέταξα για πάντα το κλειδί.

Νίκος Δ.